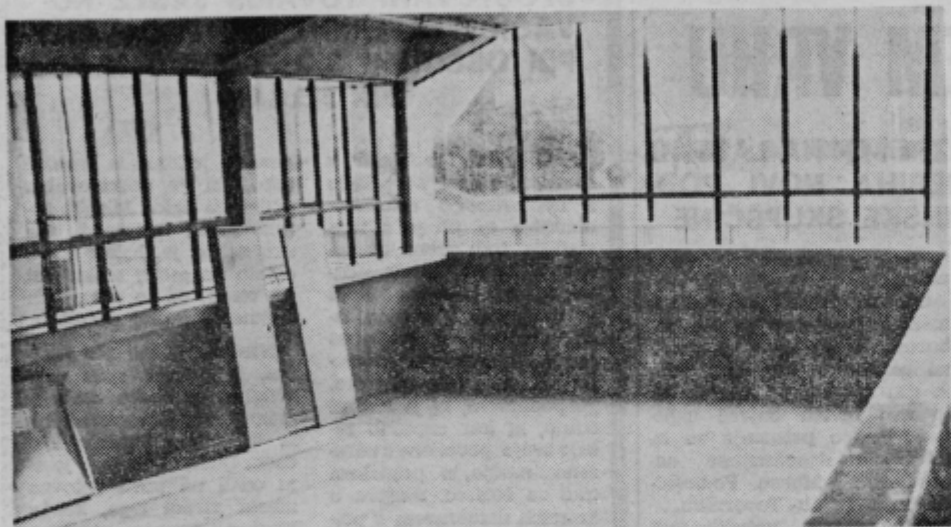

Posebna šola je zgrajena

NAJVEČJA PRIDOBITEV

Plavalni bazen v novi šoli

Se dober mesec nas loči in vrata posebne šole bodo prestopili presenečeni učenci, ki kajpak ne pričakujejo vsega udobja, ki jim ga bo nudila nova šola. Prejšnji prostori na Vrunčevi ulici so bili v stavbi Prve osnovne šole. Z novo posebno šolo sta oba zavoda le pridobila, saj bo lahko končno tudi prva osnovna šola uvedla kabinetni pouk, ki ga prej zaradi pomanjkanja prostorov ni mogla. Tudi na prvi osnovni šoli je v teh dneh živahno, saj bodo prostore, ki jih je prej imela posebna šola, morali primerno preurediti. Prostore v novi posebni šoli so že dokončno urejeni. Prejšnji teden so namestili vanje tudi pohištvo. Ureajo le še okolico šole.

Ze na zunan je stavba zelo moderna. Sama zgradba me močno spominja na vrstne hišice. Temno rjave stene šole se lepo ujemajo z okoljem. Prej je bila lokacija na kateri stoji zdaj šola namenjena gostujočim cirkusom in lunaparkom in prostor je bil neizkoriščen. Odgovorni niso slučajno izbrali to lokacijo. Tudi učilnice so urejene privlačno in funkcionalno. Razredi so manjši kot na običajnih šolah, kajti na Posebni šoli je v enem razredu maksimum 15 učencev, v nižjih pa celo 9. Učencem pa ne bo na razpolago le učilnica, kot v prejšnji šoli, ampak bodo imeli tudi prostore, ki bodo namenjeni razvedrilu. Tako bo v novih prostorih moderna telo-

vadnica s tribuno, kjer bodo občasno tudi tekme namenjene javnosti. Moderna šola potrebuje moderno kuhinjo. V bližini kuhinje je jedilnica, ki pa se z lahkoto preuredi v dvorano z odrom. Najbolj pa bodo presenečeni učenci, ko bodo v severnem delu stavbe zagledali čudovit zimski bazen. V novih prostorih bodo dijaki res lažje širili svoje znanje in dosegali boljše uspehe. Zanimalo me je, kaj pravijo o tem v šoli. Ker je bila ob mojem obisku ravnateljica na dopustu, je na moja vprašanja odgovarjal njen pomočnik, prof. Alojz Kežman:

Kdo financira gradnjo in kakšna bo približna cena?

Gradnjo šole financira sklad za financiranje določenih družbenih potreb pri Skupščini občine Celje, na podlagi družbenega dogovora gospodarskih organizacij. Poleg tega nam je odobren kredit 126 starih milijonov, ki nam ga je dala Skupnost za otroško varstvo Socialistične republike Slovenije. Trenutno se ureja tudi kredit pri Republiki izobraževalni skupnosti, ki bo znašal 291 starih milijonov. Celotni stroški gradnje znašajo: šolska oprema 125 milijonov, komunalna ureditev s priključki in ureditev okolice 145 milijonov. Seveda pa tu niso predvidene podražitve.

Kdaj bo slovesna otvoritev zgradbe?

Slovesna otvoritev stavbe bo 31. avgusta ali pa 1. septembra. Zgradbo bo otvoril pred-

sednik občinske skupščine Celje ing. Dušan Burnik.

Boste v novih prostorih uvedli kabinetni pouk?

Kabinetni pouk ne bo uveden, ker ga predmetnik posebnih šol ne predvideva, niti ni primeren za usposabljanje mentalno prizadetih otrok.

Kaj boste storili s starimi prostori?

Stare prostore smo prepuščili 1. osnovni šoli in VEKŠ.

Zakaj ste se odločili ravno za lokacijo ob Ljubljanski cesti?

Lokacija je bila izbrana zato, ker je bilo potrebno, da je zavod v centru mesta. V novi šoli bodo med drugim tudi vozači iz drugih krajev. Zato je potrebna lokacija v centru mesta.

Za koliko dijakov bo prostora?

Imeli bomo enozimski pouk. Predvidevamo, da bo prostora za 360 dijakov. Poleg oddelka za lažje mentalno prizadete, bomo uvedli tudi nov oddelk za težje prizadete, ki ga v prejšnjih prostorih ni bilo. Za te bomo uvedli celodnevno varstvo.

Se bo zavod še naprej imenoval »Zavod Ivanke Uranjekove«?

Šola bo še vedno ohranila prejšnje ime, saj med drugim obsega tudi internat v Dobrni in na Golovcu.

Ob mojem obisku so bile šolske klopi še prazne, toda čez dober mesec bo okoli njih že veseli živčavi otrok.

BRANKO JERANKO

Krajevna skupnost Zavodnje

MARLJIVI LJUDJE

Krajevna skupnost Zavodnje nad Soštanjem se ubada z mnogimi problemi, sicer pa se njena aktivnost vidi na vsakem koraku.

Njen predsednik je Franc Anželak, ki je tudi letošnji občinski nagradenec OF. Priznanje je dobil za neutrudno delo tako pri organizaciji SZDL, kjer je bil dvanaest let tudi blagajnik, kot za dvajsetletno delo v krajevni skupnosti. Dokler se ni šola v Zavodnjah pridružila soštanjski, je bil tudi osem let predsednik šolskega odbora. Anželak je oče šestih otrok, med katerimi je najstarejši predsednik domačega mladinskega aktivita.

Ze dlje časa v kraju in okolici govorijo o asfaltiranju sedem kilometrov dolge ceste do Zavodnje. To je hrati tu-

di največji problem te vaske je le sedmi del potrebnih stroškov.

FRANC ANŽELAK

V Zavodnjah so pred kratkim dobili telefon in že v kratkem jim je nekajkrat prišel pošteno prav.

Lani so tudi zaključili graditev vodovoda, tako da z vodo preskrbljena vsa vaska gospodinjstva.

V prihodnje bi radi uredili še javno razsvetljavo in med drugim povečali pokopališče.

K uspehom krajevne skupnosti je treba dodati še ureditev prosvetnega doma, zgraditev manjšega bazena za kopanje, popravilo stanovanja za učitelja, adaptacijo šolskega poslopja itd., itd. Ko pa bo zgrajena asfaltna cesta iz Soštanj do Zavodnje, bo ta prijetna vasica bolj zaživele.

B. Milina

Zavodnje nad Soštanjem

okrajne skupnosti. Računajo, da bodo dela drugo leto le opravljena. Nekaj denarja za modernizacijo ceste bo prišlo iz samoprispevka, drugi delež pa računajo dobiti iz republiškega cestnega sklada. Sicer pa bodo k skupnim stroškom prispevali tudi sami, zlasti kmetje z lesom, zaposleni pa z denarnimi prispevki.

Zgradili so tudi več krajevnih cest, zdaj pa se ukvarjajo s cesto proti Sentvidu, za katero je premalo sredstev. Milijon starih dinarjev je prispevala občina, to pa

Konjice

TLAKOVANE CESTE

Tako kot v vsakem kraju, želijo tudi v Slovenskih Konjicah, imeti tlakovane ceste in ulice. Po družbenem dogovarjanju, po katerem dajejo vsa podjetja na zaposlenega delavca po 20 tisoč starih dinarjev za komunalno ureditev v svojem kraju,

je perspektiva za ureditev in asfaltiranje ulic pri kraju. Za občinski praznik v Slovenskih Konjicah oktobra meseca predvidevajo, da bodo asfaltirane konjiške ulice in s tem bo rešen velik komunalni problem.

Konjice

PRVI KORAKI OBČINSKEGA PRAZNIKA

Te dni se je sestel koordinacijski odbor pri občinski konferenci SZDL in sprejel okvirni program za počastitev občinskega praznika.

Kot je znano, so se v Slovenskih Konjicah odločili, da prestavijo datum občinskega praznika. Najbolj žalosten dan v letu, obletnica, ki so bile na zverinski način pobite frankolovske žrtve, mislijo, da ni najbolj primeren za praznovanje. Zato so se odločili in iskali primeren datum, ki naj bi ponazarjal začetek nečesa novega. Spomnili so se, da se je v jeseni, točno 12. oktobra 1941 leta, začel prvi oboroženi upor v konjiški občini, v bohorskih hribih. Ta dan so potem izbrali za začetek občinskega praznika. Tega dne naj bi imeli vsi delovni ljudje dela prost dan, praznik sam pa naj bi bil vsako leto drugje v posameznih krajih

občine. Za letošnje leto so izbrali Zreče, kjer naj bi bila centralna proslava 12. oktobra z zborovanjem ljudi in govorom politične osebnosti iz republike. Občinski praznik bo trajal do 14. oktobra, v teh dneh pa bi bile velike kulturne in športne manifestacije. Praznovanja bodo tudi v ostalih krajih občine. Tako naj bi v Slovenskih Konjicah zaključili z deli na II. osnovni šoli. V lesno-industrijskem podjetju naj bi slovesno odprli nov obrat za izdelavo vrat in asfaltirali bodo nekaj konjiških ulic.

V Zrečah naj bi do takrat dogradili novo telovadnico, v Ločah pa bi z gradnjo nadaljevali. Svoja tekmovanja bodo imeli tudi šahisti, strelci in drugi. Morda bo ob tej priliki izšla tudi brošura, ki bo pojasnjevala, zakaj je do spremembe občinskega praznika prišlo in bo utemeljila sedanjega.

Naši znanci

PIŠE: Z. STOPAR

FRANJO REJEC

Predstavljanje najbolj znanega Vitanjčana Franja Rejca je skoraj odveč za vse tiste tri rodove, ki so pod njegovim vodstvom trgali šolske klopi. Predstavljamo ga vsem tistim, ki bodo ob njegovi življenjski poti podoživljali nekdanje čase, ki tonejo v pozabo. Predstavljamo ga vsem tistim, ki teh časov ne poznajo, pa bi se iz teh spoznanj lahko marsikaj naučili. Lik predvojnega šolnika, ki je z dušo in telesom bil od vsega kraja, kamor ga je zanesla službena pot, ki je vsrkaval in spoznaval ljudi skozi njihov utrip in postal del njih, ki je moral zagrabiti za vsako stvar, katere bi se sedanji učitelj otresel. Šolnik, ki je

bil čestokrat tudi zdravnik, sodnik in pisar, pa lik izginja in govori še v nekaterih živih osebnostih današnjega časa o njihovi nekdanji ustvarjalnosti. Tak in ves tak je Franjo Rejec, učitelj, porotnik, razsodnik pri častnem sodišču, tajnik gasilskega društva že 50 let, in njihov član, ne da bi kdaj

gasil, nosilec ne vem kolikih odlikovanj, vedno zvesti član SZDL in drugih družbenih funkcij, dolgoletni član ZK, še vedno aktivni pri krajevni skupnosti v Vitanju. Naprednjak za vse življenje, zagovornik vseh tistih, ki jim je bil tenak kos kruha že od rojstva odmerjen, uspešen, če je bilo treba potr-

kati na vrata nemškutarjev, če je šlo za nadarjenega učenca, strog do svojih podrejenih in neizprosni v svoji načelnosti. Trd bodi, neizprosni mož je klen, Levstikovo spoznanje, je krojilo tudi njegovo usodo, ki je pred predvojnega učitelja največkrat postavljala take načelne pregrade. Če je usklonil hrbet, če se je zapisal vladajoči stranki, je bil najbolje sprejet. Drugače pa, če si obdržal vzravnano hrbtenico se je začelo preganjanje.

Peščena ura časa je Franjo Rejcu nasula že 74 let. Ko se zrnca kotalijo v petinsemdeseto, je še vedno ves čil in zdrav. Še potuje na morje k hčerki, še obišče brata v Sentilju, še najde čas, da pokramlja z vaščani ob kupici rujnega vinca, še vedno ves aktiven dela v družbenih organizacijah. Za svoje delo je letos prejel priznanje Osvobodilne fronte v konjiški občini. Priznanje za svoje življenjsko delo, ki je nepozabno povezano z Vitanjem in njegovo okolico.

(Se nadaljuje)

FRANJO REJEC prejema priznanje